

Tekst uit de catalogus "Oneindige landschappen" Gastcurator Sandrine van Noort
6 juli t/m 18 september 2004, Slot Zeist
7 oktober t/m 20 oktober 2004 Loods6/Bagagehal Amsterdam

Frank Anderson

Gevoed door ervaring

De schilderijen van Frank Anderson gaan over vervoering. Over het meegesleurd worden door een ervaring. "Zo'n moment dat je op vakantie bent, aan het strand staat en plotseling lijken al je gedachten weg te vallen, rust en overzicht komen over je." Dit soort ervaringen probeert hij in verschillende kleurlagen te vangen. In het dagelijks leven is voor deze intense ervaringen zelden tijd, meent hij. Heel af en toe, vooral in de natuur, zijn mensen ontvankelijk en bereid zich open te stellen voor zo'n moment van vervoering. Zijn schilderijen zijn altijd een afbeelding van een ervaring, nooit van de werkelijkheid. In wezen zijn het innerlijke landschappen die hij in kleuren weergeeft. "Als een goochelaar, een componist van kleuren, lijnen en vlakken probeer ik het effect te bereiken."

Aanleiding voor een schilderij is steevast een herinnering aan een beleefd moment. "Je vaart niets vermoedend om een rotspunt, op weg naar een haven. Het decor dat voor je ogen wordt opgebouwd, door een wisseling in perspectief en een verschuiving van het licht. Ongelofelijk! De werkelijkheid wordt even volkomen ongreepbaar en tegelijkertijd overaanwezig." Tijdens het werk gaat het beeld verschuiven en ontstaan de intieme beelden die hij zoekt.

Vier jaar geleden begon hij met deze abstracte weergave van de landschappelijke ervaring. Daarvoor maakte hij jarenlang surrealistisch getinte werken. Zelf noemde hij het 'object poëzie' van samengestelde beelden. Die werkwijze werd hem te bedacht. Hij wilde het puur schilderij kunstige verkennen en verder ontwikkelen. Het landschap bleek het meest aangewezen onderwerp. "Het landschap heeft een eenvoudige, klassieke beeldopbouw: je hebt een boven- en een onder. Die eenvoud had ik nodig om vanuit verder te werken." Al schilderend hief hij de grenzen tussen het abstracte en figuratieve op. Hij schilderde kleuren, die in elkaar overlopend, dan weer scherp van elkaar gescheiden, de ervaren emotie weergeven. Deze in het geheugen verborgen ervaring die je met moeite kunt verwoorden, probeert hij in verf te materialiseren. "Wanneer dit lukt heb je gegarandeerd een goed en intens schilderij, omdat het door de ervaring is gevoed. Mensen herkennen dat. Ze herkennen hun eigen natuurbeleving."

Openheid is het kernbegrip, de leidraad bij het schilderen. "Steeds weer vraag ik me af hoe hou je dingen open? Hoe hou je clichématige beelden buiten de deur. Door een verschuiving in perspectief?"

Steeds weer wil ik opnieuw verrast worden en mensen verrassen, wijzen op de verwondering. De ervaring en de geest openhouden. Die openheid heeft uiteindelijk met een verlangen naar vrijheid te maken, dat niets vast komt te liggen."

